Dosarul nr.1r-881/25
(1-25029873-02-1r-29072025)
Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Judecător: Aurelia Cazacliu

D E C I Z I E
În numele Legii

18 decembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,
în componența:
Președintele ședinței de judecată, judecător Ion Bulhac
Judecători Vitalie Pîslariuc și Natalia Mămăligă

a examinat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul inculpatului Dicusara Nicolae *****, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 10 iulie 2025, în cauza penală de învinuire a lui:

Dicusara Nicolae ***,** născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în satul *****, str. ***** *****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, cu studii medii incomplete-9 clase, nesupus militar, necăsătorit, neangajat în cîmpul muncii, anterior condamnat:

--prin sentința Judecătoriei Hîncești din 23.03.2015, în baza art. 174 alin.(1) Cod penal, la 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 2 ani,

în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 264^1 alin.(5) Cod penal al Republicii Moldova.

Cauză judecată conform prevederilor art. 364^1 Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de examinare a cauzei:
--în prima instanță: 06.03.2025 – 10.07.2025;
--în instanța de recurs: 29.07.2025 – 18.12.2025;

Asupra recursului inculpatului Dicusara Nicolae *****, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 10 iulie 2025, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

C O N S T A T Ă:

Soluția instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 10 iulie 2025, Dicusara Nicolae ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM, și i s-a stabilit pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 9 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90[1] Cod penal al RM, a fost suspendată parțial executarea pedepsei aplicate lui Dicusara Nicolae *****, acesta urmând să execute real pedeapsa în închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 9 (nouă) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 (doi) ani a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal al RM, pedeapsa stabilită în privința Dicusara Nicolae ***** de 2 (doi) ani a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani, pe perioada de probațiune a fost obligat condamnatul:

- să nu comită alte infracțiuni;
- să nu-și schimbe domiciliu fără consimțământul organului competent;
- să nu frecventeze locuri de agrement după orele 23.00.

Condamnatul Dicusara Nicolae ***** va semna obligația de a se prezenta la organul de probațiune în termen de 5 zile de la data rămînerii definitive a hotărîrii.

Sentința la data definitivării s-a dispus a fi expediată organului de probațiune, care se află în raza de domiciliu a condamnatului și va informa instanța de judecată despre luarea la evidență a condamnatului.

În scopul executării pedepsei, s-a aplicat în privința lui Dicusara Nicolae ***** măsura preventivă arestul preventiv.

Termenul executării pedepsei în partea executării pedepsei cu închisoare în privința lui Dicusara Nicolae *****, s-a calculat din data intrării în vigoare a sentinței și reținerii condamnatului.

În termenul executării pedepsei cu închisoare s-a inclus perioada de reținere a lui Dicusara Nicolae ***** din data 26 februarie 2025, ora 19:20 pînă la 28 februarie 2025.

Mijloacele materiale de probă: Bonul Drager din data de 29 septembrie 2024 și Pachetul nr. 1-un CD-R ce conține o secvență video privind testarea alcoolscopică a lui Dicusara Nicolae, după intrarea sentinței în vigoare, s-a dispus a fi păstrate la materialele dosarului penal nr. 1-94/2025.

Mijlocului de transport - motocicleta nr. cadrului „*****”, cu numărul motorului ”*****”, cu nr. de înmatriculare *****, după intrarea sentinței în vigoare, urmează a fi restituit proprietarului legal.

S-a dispus încasare de la Dicusara Nicolae ***** în contul statului suma de 3 080,00 (trei mii optzeci,00) lei care reprezintă cheltuieli judiciare suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/-R-3720 din 23 decembrie 2024.

Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Dicusara Nicolae, la data de 29 septembrie 2024 aproximativ ora 00.15, nedeținînd permis de conducere corespunzător mijlocului de transport ghidat, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale și al consecințelor care pot surveni, a condus mijiocul de transport - motocicleta marca necunoscută, cu număr de înmatriculare *****, pe un drum din localitatea ***** raionul Hîncești, conform art.2 alin.(1) litera a) al Legii

nr.509/1995 - drum public, și având o traiectorie de deplasare neuniformă, a fost stopat de către agentul constatator Lupu Iancu.

Întrucât conducătorul mijlocului de transport, Dicusara Nicolae emana halenă alcoolică, i s-a propus efectuarea testării alcooloscopice, conform pct. 10 al Regulamentului privind modul de testare alcooloscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.296 din 16 aprilie 2009 să fie testat alcoolscopic. Dicusara Nicolae a acceptat și conform alcooltestului 6820 seria ARPD din data de 29 septembrie 2024 ora 00.52 s-a constatat o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat de 1,11 mg/L ceea ce depășește maximele admisibile de alcool pentru conducătorii de vehicule stabilite prin Hotărîrea de Guvern nr. 296/2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcooloscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării dc ebrietate și naturii ei, fapt confirmat și prin procesul-verbal de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate din data de 29 septembrie 2024.

Astfel, instanța de judecată a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Dicusara Nicolae ***** a comis infracțiunea, prevăzută de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, individualizată prin „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/1, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere*”.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 10 iulie 2025, la data de 22.07.2025, în termen, inculpatul Dicusara Nicolae ** a declarat recurs***, prin care a solicitat casarea sentinței, în partea numirii pedepsei, cu aplicarea unei pedepse mai blînde, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal al RM.

În motivarea recursului, a invocat inculpatul că, a recunoscut vina și se căiește sincer de cele comise, nu mai are alte încălcări ale legii, și-a făcut concluzii necesare de a nu comite alte infracțiuni.

Procedura de notificare a părților a fost executată.

În conformitate cu art. 3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art. 447 alin.(1), (2) Cod de Procedură Penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs:

*Examinând sentința atacată prin prisma motivelor din recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge recursul inculpatului Dicusara Nicolae *****, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 10 iulie 2025, reieșind din următoarele considerente*:

Conform art. 437 alin. (1), pct. (1^4) Cod de procedură penală al RM, „Pot fi atacate cu recurs: 1^4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.”

Conform art. 448 alin.(1) Cod de procedură penală al RM, „Judecînd recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

Alin. (2) aceeași norme indică că „Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.”

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. (1), lit. a) Cod de procedură penală al RM, „Judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.”

Din materialele cauzei penale, Colegiul penal constată că, judecarea cauzei penale de învinuire a lui Dicusara Nicolae ***** în instanța de fond, s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit art. 364^1 Cod de procedură penală, și respectiv, legalitatea sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 10 iulie 2025, este verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

Colegiul reține că, conform prevederilor art. 364^1 Cod procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul a declarat, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvîrșirea faptei indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În baza cererii semnate de inculpat, în prezența apărătorului său, instanța de judecată a acceptat cererea respectivă prin încheierea protocolară din data de 20 mai 2025.

Astfel, fiind audiat în ședința instanței de fond, inculpatul Dicusara Nicolae *****, fiind avertizat pentru darea mărturiilor false, conform art. 312 Cod penal, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, a acceptat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod procedură penală și nu a solicitat administrarea de probe noi.

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal

constată că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364[1] Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Astfel, la caz se constată că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Dicusara Nicolae ***** în baza art.264[1] alin.(5) Cod penal, după indici calificativi – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/1, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

Prin urmare, instanța de recurs, examinând probatoriul, consideră dovedită indubitabil vina inculpatului Dicusara Nicolae ***** de conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/1, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

De continuare, Colegiul penal ține să remarce că, sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 10 iulie 2025 este contestată de inculpat doar în partea aplicării pedepsei, astfel, instanța de recurs se va expune pe marginea pedepsei numite inculpatului de către instanța de fond, or, temei pentru a interveni în sentință din oficiu în partea încadrării juridice, conform art. 409 alin.(2) Cod procedură penală, lipsește.

La capitolul individualizării pedepsei, Colegiul penal reiterează că, conform art.7 alin.(1) Cod penal, „La aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.”

În accepțiunea art.61 alin.(1)-(2) Cod penal, „(1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.”

Colegiul Penal remarcă că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art.75 alin.(1)-(2) Cod penal, „(1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea

specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată."

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatei și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de judecată ține cont de prevederile art.7, art.61, art.75-79 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatei.

Colegiul Penal menționează că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să

restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

La caz, Colegiul penal reține că, sancțiunea art. 264[1] alin. (5) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de *amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.*

Conform art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Dicusara Nicolae *****, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Din textul sentinței contestate se relevă că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond a ținut cont de faptul că, în privința inculpatului nu s-a identificat circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal.

Nu poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă - recunoașterea vinei de către inculpat, or, recunoașterea vinovăției atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art.364[1] Cod de procedură penală, și nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod Penal, deoarece ar însemna că, aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, în privința inculpatului, instanța de judecată a stabilit - săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată.

În plus, instanța de judecată la pronunțarea sentinței, a luat în considerație personalitatea inculpatului, care a recunoscut vina, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, anterior a fost condamnat, iar la locul de trai se caracterizează pozitiv.

Potrivit art. 80[1] Cod penal „(1) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

(2) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181[1]–182, 239–240, 242[1], 242[2], 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264/1, 324–335[1], 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.”

Așa dar, Colegiul penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, consideră că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea pedepsei stabilite de prima instanță, în formă de închisoare pe un termen de 3 ani 9 luni, pedeapsa, care în temeiul art. 90[1] Cod penal al RM, va fi suspendată parțial.

În conformitate cu prevederile art.90[1] Cod penal al RM „ În cazul în care instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.”

Alin.(3) aceeași norme indică că, „În cazul infracțiunilor grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decât jumătate din pedeapsa stabilită de instanța de judecată.”

În baza acestei norme, instanța de judecată a conchis că inculpatul Dicusara Nicolae ***** întrunește condițiile art.90[1] Cod penal al RM, or, în sensul dat, instanța de recurs nu a stabilit careva restricții, fapt ce denotă că prima instanța legal a dispus executarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 9 luni în penitenciar de tip semiînchis în privința inculpatului, totodată, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării restului pedepsei de 2 ani închisoare, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Or, anume *pedeapsă stabilită de instanța de fond*, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptei comise de inculpat, cât și personalității acestuia.

În cele din urmă, Colegiul Penal ajunge la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Dicusara Nicolae *****, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei stabilite de prima instanță.

Astfel, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului se invocă abandonarea progresivă a abordării pedepsei ca sursă de satisfacție echitabilă și abordarea pedepsei ca mijloc de stabilire a unui echilibru între infractor și interesul public.

În Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 și în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „principiul proporționalității”, textele evocate consacrând ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

Colegiul penal va respinge solicitarea inculpatului Dicusara Nicolae ***** privind stabilirea unei pedepse mai blânde, în baza art. 90 Cod penal al RM, or, această măsură de pedeapsă nu poate fi aplicată anume reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise și din personalitatea inculpatului, în contextul în care, Dicusara Nicolae ***** nu este la prima sa abatere de la legea penală, anterior în privința acestuia au fost aplicate prevederile RT. 90 Cod penal al RM, însă concluzii de rigoare nu a făcut și a comis din nou, o altă infracțiune cu intenție, astfel că, o pedeapsă mai blîndă ar avea un caracter iluzoriu, iar pedeapsa penală nu și-ar realiza scopul de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului.

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal consideră că, recursul formulat

de inculpatul Dicusara Nicolae *****, este nefondată și poartă un caracter pur declarativ, motiv pentru care urmează a fi respins.

În conformitate cu art. 449 alin.(1) pct.1) lit. a), art. art. 417 - 418 Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat, recursul declarat de inculpatul Dicusara Nicolae ***** și menține sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 10 iulie 2025, pronunțată în privința lui Dicusara Nicolae *****.

Termenul executării pedepsei de către Dicusara Nicolae ***** urmează a fi calculat din momentul reținerii acestuia de către organele competente, cu includerea perioadei de reținere a lui Dicusara Nicolae ***** din data 26.02.2025, ora 19:20 pînă la 28.02.2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător Ion Bulhac

Judecători: Vitalie Pîslariuc

Natalia Mămăligă